

[Statsministeren]

kunne misforstås, at regeringen med det første oplæg lidt for bogstaveligt lagde ansvaret temmelig ensidigt over på den olympiske komités skuldre, og det mente vi altså efter nærmere overvejelse ikke var en helt rigtig måde at gøre det på.

Jeg vil gerne sige til dem, der er så kritiske over for regeringen og oven i købet synes at være det af vane, at det, der er det afgørende, er, at regeringens konklusion var præcis den samme ved oplæg 1 som ved oplæg 2, det, der altså er forelagt for folketinget. Det vil altså sige, at regeringen både i det første og det andet oplæg – og det er det andet, der er det afgørende – siger, at man ikke vil pålægge eller henstille til danske idrætsfolk, at de ikke må eller ikke bør eller ikke skal deltage i olympiaden. Det er det, vi siger både i det første og det andet oplæg, og endnu en gang: det er det, der er lagt frem her i folketinget i dag, der er det afgørende.

Jeg vil også sige, at den holdning, som regeringen har lagt frem i dag, har regeringen og socialdemokratiet haft hele tiden, nemlig den, at det i sidste instans bør være idrætsorganisationerne eller den olympiske komité, der selv tager stilling til, om de vil deltage eller ikke deltage, og at man ikke fra regeringens side skal lægge noget pres på denne stillingtagen.

Så er det blevet sagt heroppefra, at regeringen i selve sagen er uden mæle. Jeg synes, at selve sagen er den sovjetiske besættelse af Afghanistan, og den sag er der ingen tvivl om at regeringen har udtalt sin klare holdning over for. Vi har for det første gjort det politisk og tilkendegivet det igennem udenrigsministerens udtalelser ved mange forskellige lejligheder. Regeringen har for det andet gjort det ved, at jeg skrev et brev til præsident Bresjnev, som også er offentligheden bekendt, hvori jeg på det skarpeste tager afstand fra det, der skete med den sovjetiske besættelse af Afghanistan. For det tredje er tilkendegivelsen også givet flere gange her i folketinget, og for det fjerde er det også udtalt bl. a. fra min side f. eks. ved 1. maj-møder ude over landet. Netop fordi 1. maj har været inddraget, vil jeg gerne nævne, at der ikke dér har været nogen tvivl om, hvad der var socialdemokratiets og dermed også regeringens holdning til denne sag.

Derfor vil jeg gerne understrege over for folketinget, at der ikke er nogen tvivl om

regeringens politiske holdning til det, der drejer sig om det rent udenrigspolitiske anliggende, men at der heller ikke er nogen tvivl om, at regeringen har den opfattelse, at vi ikke kan og ikke skal lægge noget pres på idrætsorganisationerne, men at det er dem, der selv træffer deres afgørelse.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen (KF):

Jeg vil da gerne takke statsministeren, fordi vi får oplysningerne, og de går jo ud på, at Berlingske Tidendes referat var rigtig. Statsministeren omtalte også grunden til, at han på den måde ikke kunne tiltræde den indstilling, han fik fra sine fagministre. Statsministeren mente ikke, at man kunne lægge ansvaret over på den olympiske komité.

Det er et standpunkt, jeg forstår, men dermed er det vel også fastslået – og det er jo så resultatet af denne debat – at ansvaret for, at Danmark deltager i den første olympiade i et krigsførende land, helt og fuldt hviler på regeringen.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg vil gerne sige tak til statsministeren, fordi han tog ordet og bragte visse ting om beslutningsprocessen på ret bane, dér, hvor jeg tidligere også selv har givet udtryk for at jeg synes de skal ligge. Vi må respektere, at man har lov til at drøfte ting. På den anden side kan statsministeren som mangeårigt også folketingsmedlem da ikke være i tvivl om, at aviserne gør et stort arbejde for at finde frem til meningsforskelle i grupper i dette ting – det er vist forekommet også for socialdemokratiets vedkommende – og at det samme selvfølgelig sker for regeringen. Hovedansvaret for, at noget sådant har været muligt for Berlingske Tidende at bringe, må vel nok ligge hos regeringen, og der bliver vel nok brug for at kikke efter i nogle kroge og hos nogle medarbejdere dér.

Når jeg har bedt om ordet her, er det, fordi statsministeren siger, at man ikke stærkt ville lægge ansvaret for deltagelse eller ikke-deltagelse hos Danmarks Olympiske Komité. Så må jeg spørge – og jeg tror, jeg vil rette spørgsmålet til kulturministeren –: hvor ligger det da? Jeg vil gerne opfordre og udfor-